

Agnieszka Łakomska, Witold Łakomski

Sąd rejestrowy czy sąd gospodarczy? : kognicja sądowa w sprawach oceny zgodności z prawem uchwał organów spółek kapitałowych podlegających wpisowi do rejestru sądowego

Zeszyty Naukowe Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w
Legnicy 5, 73-79

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Sąd rejestrowy czy sąd gospodarczy? Kognicja sądowa w sprawach oceny zgodności z prawem uchwał organów spółek kapitałowych podlegających wpisowi do rejestru sądowego

1. Wstęp

Podjęta przez Sąd Najwyższy 20 stycznia 2010 r. (III CZP 122/09) uchwała¹, w myśl której sąd rejestrowy na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym jest uprawniony do badania wpływu naruszeń procedury podejmowania uchwał przez walne zgromadzenie akcjonariuszy spółki akcyjnej na ich treść, stanowi istotny przełom w postrzeganiu roli sądu rejestrowego w dokonywaniu samodzielnej, tzn. niezależnej od sądu gospodarczego, oceny zgodności z prawem uchwał organów spółek kapitałowych, w tym w szczególności spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółki akcyjnej, ujawnianych w rejestrze sądowym.

Niniejszy artykuł ma na celu prezentację na przykładzie rozwiązań przyjętych dla spółki z o.o. problematyki wzruszania niezgodnych z przepisami prawa („ustawą”) uchwał wspólników podlegających, z racji konieczności ich ujawnienia w rejestrze sądowym, uprzedniej weryfikacji przez sąd rejestrowy lub w razie zaskarżenia – przez sąd gospodarczy. Możliwa do wystąpienia na tym tle kolizja kognicyjna wskazanych sądów oraz kwestia autonomiczności zapadających w ramach ich właściwości rozstrzygnięć dają asumpt do podjęcia rozważań w kwestii wywołującej szereg kontrowersji i polemik oraz w kontekście niejedolitego stanowiska doktryny i judykatury, którym wyżej powołana uchwała Sądu Najwyższego powinna, jak się wydaje, położyć kres.

2. Kontrola zgodności z prawem uchwał wspólników w polskim systemie prawnym – zarys rozwiązań instytucjonalnych

Zgodnie z ustawą z dnia 15 września 2000 roku Kodeks spółek handlowych (k.s.h.) do sądu rejestrowego w celu ich ujawnienia w rejestrze sądowym powinny być zgłaszane, oprócz zawiązania spółki z o.o. (art. 164 § 1 k.s.h.), również dane wymienione w art. 166 § 1 i § 2 k.s.h., tzn.:

- a) firma, siedziba i adres spółki,
- b) przedmiot działalności spółki,
- c) wysokość kapitału zakładowego,

¹ www.sn.pl/orzecznictwo/index.html

- d) określenie, czy wspólnik może mieć więcej niż jeden udział,
- e) nazwiska, imiona i adresy członków zarządu oraz sposób reprezentowania spółki,
- f) nazwiska i imiona członków rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej, jeżeli ustawa lub umowa spółki wymaga ustanowienia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej,
- g) jeżeli wspólnicy wnoszą do spółki wkłady niepieniężne – zaznaczenie tej okoliczności,
- h) czas trwania spółki, jeżeli jest oznaczony,
- i) jeżeli umowa wskazuje pismo przeznaczone do ogłoszeń spółki – oznaczenie tego pisma,
- j) gdy zgłoszenie do sądu rejestrowego dotyczy spółki jednoosobowej, nazwisko i imię albo firmę (nazwę) i siedzibę oraz adres jedyne go wspólnika, a także wzmiankę, że jest on jedynym wspólnikiem spółki.

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 168 k.s.h. na zarząd spółki z o.o. został dodatkowo nałożony obowiązek zgłaszania sądowi rejestrowemu w celu wpisania do rejestru lub ujawnienia w aktach rejestrowych wszelkich zmian danych wymienionych w art. 166 § 1 i § 2 k.s.h.

Koniecznym jest poza tym wskazanie, iż zgodnie z art. 255 § 1 k.s.h. każda zmiana umowy spółki z o.o., oprócz podjęcia uchwały przez wspólników, wymaga również wpisu do rejestru sądowego.

Wynikające z powyższych unormowań zgłoszenia nie skutkują jednakże automatycznym ujawnieniem w rejestrze sądowym objętych nimi danych, podlegają bowiem, mocą delegacji zawartej w art. 164 § 2 k.s.h., następczej kontroli sądu rejestrowego² (por. art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS): „Sąd rejestrowy bada, czy dołączone do wniosku dokumenty są zgodne pod względem formy i treści z przepisami prawa”).

Niezależnie od uprawnień nadanych sądowi rejestrowemu w zakresie oceny zgodności z prawem zgłoszeń do rejestru sądowego k.s.h. wprowadził mechanizm weryfikacji uchwał podjętych przez wspólników w drodze możliwości ich zaskarżenia do sądu gospodarczego.

O ile jednak kontrola sądu rejestrowego nie została uwarunkowana żadnymi dodatkowymi przesłankami (sąd zobowiązany jest bowiem do dokonania z urzędu uprzedniej oceny zgłoszenia z punktu widzenia zgodności z prawem wnioskowanych wpisów), o tyle zaskarżenie wadliwej prawnie (sprzecznej z ustawą) uchwały nie dość, że zostało podmiotowo ograniczone (prawo zaskarżenia uchwały służy m.in. zarządowi, radzie nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz poszczególnym ich członkom oraz – pod pewnymi warunkami – wspólnikom), to również poddane rygorom (por. art. 252 § 1 k.s.h. w związku z art. 250 k.s.h.), niespełnienie których skutkować może oddaleniem powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały, a w konsekwencji doprowadzeniem do swoistego „uprawomocnienia się” uchwały, nawet sprzecznej z porządkiem prawnym.

² „Uprawnienie do merytorycznej kontroli wniosku i złożonych wraz z nim dokumentów przez sąd rejestrowy zawarte w art. 23 ustawy o KRS jest podstawowym instrumentem pozwalającym na badanie treści żądania zgłoszonego przez wnioskodawcę. Polski model postępowania rejestrowego od samego początku został oparty o koncepcje wypracowane w prawie niemieckim, w którym jednym z głównych założeń jest aktywna rola sądu rejestrowego. Jest to przeciwieństwo rozwiązań przyjętych m.in. we Francji opartych na zasadzie notyfikacji – swobodnego zgłoszenia danych bez obowiązku, a nawet możliwości ich merytorycznej kontroli przez organ ewidencyjny”. Ł. Zamojski, *Ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym. Komentarz*, [w:] „Serwis Prawniczy LexPolonica”, Warszawa 2006–2009.

Na powyższym tle ujawnia się załączkowo możliwy do wystąpienia konflikt pomiędzy konkurencyjnymi orzeczeniami sądu rejestrowego oraz sądu gospodarczego, orzekającymi *meriti* w sprawach podlegających ujawnieniu w rejestrze sądowym.

Aprioryczną próbą jego załagodzenia jest przyjęta przez ustawodawcę i wyrażona w art. 254 § 1 k.s.h. zasada, iż prawomocny wyrok uchylający uchwałę (stwierdzający jej nieważność – art. 254 § 4 k.s.h.) ma moc obowiązującą w stosunkach między spółką a wszystkimi wspólnikami oraz w stosunkach między spółką a członkami organów spółki. „Jeżeli wyrok się uprawomocni, musi być zgłoszony do sądu rejestrowego w terminie 7 dni od otrzymania odpisu wyroku w celu dokonania wykreślenia już dokonanego wpisu na podstawie uchwały”³ – por. § 3 art. 254 k.s.h.

Regulacja powyższa nie daje jednak jednoznacznej odpowiedzi na pytanie, jakie są kompetencje sądu rejestrowego w zakresie oceny zgodności z prawem uchwały wspólników podlegającej ujawnieniu w rejestrze sądowym, w ogóle bądź jeszcze nie poddanej (lub poddanej nieskutecznie) zaskarżeniu do sądu gospodarczego, jeśli sąd rejestrowy w następstwie realizacji uprawnień wynikających z art. 23 ust. 1 KRS stwierdzi, iż uchwała wspólników jest sprzeczna z prawem.

3. Procedura rejestracji uchwały wspólników podlegającej wpisowi do rejestru sądowego oraz uprawnienia sądu rejestrowego do oceny jej zgodności z prawem

Zgodnie z art. 22 KRS wniosek o wpis do rejestru sądowego powinien być co do zasady złożony nie później niż w terminie 7 dni od dnia zdarzenia uzasadniającego dokonanie wpisu („Z zasady wyrażonej w art. 22 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym wynika, że podmiot wpisany do rejestru ma 7 dni na złożenie wniosku do sądu rejestrowego, licząc od dnia zdarzenia uzasadniającego dokonanie wpisu. Zdarzenie uzasadniające dokonanie wpisu to przykładowo: podjęcie uchwały w przedmiocie wyboru członka zarządu, zmiany statutu, podjęcie uchwały o likwidacji podmiotu”⁴) oraz zasadniczo rozpoznany nie później niż w terminie 7 dni od daty jego złożenia (art. 20 a KRS).

Powyższa regulacja narzuca zatem dość krótkie w porównaniu z przewidywanymi w k.s.h. terminami zaskarżenia uchwał sprzecznych z prawem (sześć miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem trzech lat od dnia powzięcia uchwały) terminy obligujące do wydania merytorycznego orzeczenia w sprawie. Oznacza to, iż z reguły⁵ orzeczenie sądu rejestrowego zapadłe w przedmiocie wpisu do rejestru sądowego uchwały wspólników będzie poprzedzało ewentualny wyrok sądu gospodarczego.

³ Komentarz do art. 254 kodeksu spółek handlowych (Dz. U. 2000, nr 94, poz. 1037) [w:] A. K i d y b a, *Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1–300 k.s.h.*, wyd. VI, LEX, 2008.

⁴ Komentarz do art. 22 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. 2001, nr 17, poz. 209) [w:] N. K o w a l, *Tworzenie i rejestracja organizacji pożytku publicznego. Komentarz*, Zakamycze 2005.

⁵ Por. np. art. 249 § 2 k.s.h. w związku z art. 252 § 2 k.s.h., w myśl którego zaskarżenie uchwały wspólników nie wstrzymuje postępowania rejestrowego. Sąd rejestrowy może jednakże zawiesić postępowanie po przeprowadzeniu rozprawy.

Pomijając kontrowersyjną kwestię następczego związania sądu gospodarczego prawomocnym w chwili orzekania postanowieniem sądu rejestrowego (art. 365 § 1 w związku z art. 13 § 2 kodeksu postępowania cywilnego)⁶, poddać należy ocenie zdolność sądu rejestrowego do autonomicznej oceny zgodności z prawem uchwały pod kątem dopuszczalności jej ujawnienia w rejestrze sądowym.

Jak wzmiankowano wyżej, uprawnienia do pierwotnej oceny (następcza została uregulowana w art. 12 ust. 3 KRS) zgodności uchwały z prawem wynikają z art. 23 ust. 1 KRS.

Wbrew literalnemu i – wydawałoby się – niebudzącemu wątpliwości interpretacyjnych brzmieniu art. 23 ust. 1 KRS na tle jego wykładni pojawiło się wiele sprzecznych poglądów, ujawniających się tak w dorobku doktryny, jak i niejednolitej praktyce orzeczniczej⁷.

Jak się wydaje, powściągliwość w zakresie przyznania sądowi rejestrowemu uprawnień w zakresie pełnej oceny zgodności z prawem nie tylko samego wniosku zawierającego zgłoszenie okoliczności ujawnianych w rejestrze sądowym, ale i dokumentów leżących u jego podstaw (w tym np. oceny skutków uchybień proceduralnych powstałych na etapie poprzedzającym podjęcie uchwały) wynikała z obawy „zawłaszczenia” przez sąd rejestrowy kompetencji sądu gospodarczego⁸, którego rozstrzygnięciu k.s.h. miałby rzekomo nadawać prymat (por. art. 254 § 1 k.s.h.).

Słabość odnośnej argumentacji zwolenników powyższej tezy ujawnia się jednak w obliczu zdarzeń skutkujących niemożnością wydania orzeczenia przez sąd gospodarczy rozpoznający co do meritum sprawę nieważności uchwały wspólników, przy braku zaistnienia przesłanek jej zaskarżenia. Będzie to miało miejsce przykładowo w sytuacji zaskarżenia

⁶ Wątpliwości powstałej na tym tle nie usuwa bynajmniej art. 254 k.s.h. dotyczący unormowania w następstwie prawomocnego wyroku sądu gospodarczego stosunków wewnętrznych spółki oraz sytuacji osób trzecich dotkniętych skutkami uchwały, pomijający jednakże kwestię ewentualnego „związania” sądu gospodarczego, najczęściej już prawomocnym na etapie orzekania, rozstrzygnięciem sądu rejestrowego zapadłym wszak w tożsamej materii – oceny zgodności z prawem podjętej uchwały.

⁷ „Obowiązek sądu rejestrowego w zakresie badania treści dokumentów nie ma charakteru czysto formalnego, gdyż obejmuje on także ocenę ważności objętej tym dokumentem czynności prawnej stanowiącej podstawę prawną wpisu...” (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 1990 r. III CRN 93/90, „LexPolonica” nr 315391; cyt. za P. S u s k i, *Kodeks handlowy i przepisy związkowe. Teksty. Orzecznictwo. Piśmiennictwo*, Warszawa 1995, s. 19). „Treść przepisu art. 23 ust. 1 i 2 ustawy [o KRS] zdaje się uzasadniać pogląd, że sąd nie jest ograniczony do badania formalnej strony wniosku [o wpis do rejestru sądowego] [...]. Użyty w ustawie zwrot «sąd bada dokumenty dołączone do wniosku pod względem zgodności formy i treści z przepisami prawa oraz czy dane wskazane we wniosku o wpis są prawdziwe» przemawia za stanowiskiem, że sądowi służy także prawo oceny złożonego wniosku o wpis pod względem merytorycznym” – M. Z d e b e l, *Sanacja gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych (wybrane zagadnienia prawne)*, „Radca Prawny” 2004, nr 2, s. 19. „Dopiero prawomocne orzeczenie, wiążące inne sądy, organy i osoby (art. 365 k.p.c.), o skuteczności (ważności) zdarzeń decydujących o składzie wspólników i wysokości ich udziałów w spółce, składzie zarządu i rady nadzorczej pozwala ustalić treść danych podlegających ujawnieniu w rejestrze. Doprowadzenie do wpisu tych danych jest wówczas obowiązkiem sądu rejestrowego” – L. M i r o s z e w s k i, *Wpis bez mocy sprawczej*, „Rzeczpospolita” 2005, nr 9, s. 9 [w:] LEX el. 49683/1.

⁸ Por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 lipca 2006 r. (I ACa 188/06): „W razie powzięcia uchwały przez zgromadzenie wspólników z naruszeniem bezwzględnie, jak i względnie obowiązujących przepisów prawnych pomimo wadliwości uchwały (jako podjętej z naruszeniem prawa) obowiązuje ona dopóty, dopóki sąd wyrokiem konstytutywnym nie orzeknie o jej nieważności (tzw. nieważność względna uchwały)”, „Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych” 2008, nr 2, s. 9 [w:] LEX el. 252837.

uchwały przez odwołanego członka zarządu spółki (art. 252 § 1 k.s.h. w związku z art. 250 pkt 1 k.s.h.) albo niezgłoszenia lub niewłaściwego zgłoszenia sprzeciwu przez współnika głoszącego przeciw uchwale (art. 252 § 1 k.s.h. w związku z art. 250 pkt 2 k.s.h.). Innymi słowy, we wszystkich tych sprawach, gdy ocena przez sąd gospodarczy w postępowaniu procesowym zgodności uchwały z obowiązującym prawem zależy od uprzedniego spełnienia wyżej wskazanych warunków „przed-procesowych”.

Gdyby w tej sytuacji porzestać na uznaniu kompetencji sądu rejestrowego do badania wniosku o wpis w rejestrze sądowym jedynie w jego warstwie formalnej, bez analizy poprawności merytorycznej podjętej uchwały, mogłoby to pociągać za sobą ujawnienie w rejestrze sądowym wpisu opartego np. na nieważnej czynności prawnej, która formalnie (treściowo i dokumentacyjnie) poprawna, u źródła dotknięta byłaby istotną wadą prawną, nieusuwalną w drodze przewidzianej w k.s.h. Remedium na funkcjonowanie w obrocie prawnym wadliwego wpisu w rejestrze sądowym można byłoby wówczas upatrywać jedynie w ewentualnym zastosowaniu art. 12 ust. 3 KRS: „Jeżeli w Rejestrze są zamieszczone dane niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa, sąd rejestrowy, po wysłuchaniu zainteresowanych osób na posiedzeniu lub po wezwaniu do złożenia oświadczenia pisemnego, wykreśla je z urzędu”⁹.

4. Zakres uprawnień sądu rejestrowego do badania zgodności z prawem uchwał organów spółki w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r. (III CZP 122/09)

Podjęcie przez Sąd Najwyższy uchwały w dniu 20 stycznia 2010 r. (III CZP 122/09) należy w tym sensie uznać za przełomowe, iż dotychczas Sąd Najwyższy nie wypowiedział się, czy sąd rejestrowy „ma prawo badać samodzielnie także wpływ naruszeń procedury zwoływania walnego zgromadzenia i podejmowania przez nie uchwał na ich treść, a także czy w razie stwierdzenia takich naruszeń jest uprawniony do odmowy wpisu danych wynikających z takiej uchwały”¹⁰. Tego rodzaju badanie pozostawiane było dotychczas jedynie sądowi gospodarczemu, orzekającemu w następstwie przeprowadzenia procedury prawidłowego zaskarżenia uchwały.

W tym miejscu nieodzownym jest wskazanie, iż zgodnie z zarysowanym w orzecznictwie nurtem nie każde uchybienie przepisom k.s.h. pociąga za sobą skutek w postaci stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały¹¹. Z tego też względu ograniczenie zakresu badania

⁹ „Przez wskazaną w art. 12 ust. 3 ustawy o KRS niedopuszczalność danych ze względu na obowiązujące przepisy prawa należy rozumieć taką wadliwość wpisu, która jest odpowiednikiem nieważności bezwzględnej czynności prawnej. We wskazanym przepisie musi bowiem chodzić o taką wadliwość, która nie pozwala na pozostawienie danego wpisu w Rejestrze. Może tu chodzić o naruszenie przepisów iuris cogentis, normujących zarówno kwestie merytoryczne, jak i proceduralne, szczególnie istotne na przykład przy podejmowaniu uchwał, jak np. uchwała o zmianie umowy spółki, statutu, połączeniu czy podziale spółki podjętych bez zachowania formy aktu notarialnego” – A. Małmuk-Cieplak, *Wpis niedopuszczalny*, „Rejent” 2005, nr 4, s. 94 [w:] LEX el. 47900/4.

¹⁰ I. L e w a n d o w s k a, *Uchwała podjęta wadliwie nie może być podstawą wpisu*, „Rzeczpospolita” 2010, nr 21 (1574).

¹¹ „Jednakże o ile w razie sprzeczności z ustawą ze względu na formę lub treść uchwała jest zawsze

sądu rejestrowego jedynie do warstwy zewnętrznej wniosku o wpis w rejestrze sądowym dotknięte było *a priori* ułomnością.

Przy pogłębionej ocenie sądu gospodarczego (dokonywanej w płaszczyźnie istnienia związku przyczynowego pomiędzy zaistniałym uchybieniem a jego wpływem na treść uchwały) z natury „powierzchowne” badanie podstaw wpisu uskutecznianego w konsekwencji w rejestrze sądowym często nie wytrzymywało próby, skutkując niejednokrotnie koniecznością usunięcia z rejestru sądowego wpisu sprzecznego z prawomocnym rozstrzygnięciem w przedmiocie stwierdzenia nieważności uchwały. Nie ulega wątpliwości, iż taki stan rzeczy stanowił naruszenie zasady pewności obrotu oraz zawartego w art. 17 ust. 1 KRS domniemania prawdziwości danych wpisanych w rejestrze sądowym, co niewątpliwie legło u podstaw powyższego orzeczenia Sądu Najwyższego.

Na podkreślenie zasługuje ponadto wymiar praktyczny wskazanej uchwały Sądu Najwyższego.

Zważyć należy w szczególności, iż w porównaniu z postępowaniem przed sądem gospodarczym (w którym koszt zaskarżenia jednej uchwały odpowiada kwocie 2000 zł), postępowanie rejestrowe oferować będzie w kontekście powyższej uchwały Sądu Najwyższego tożsamy efekt prawny (tzn. orzeczenie zapadłe po ocenie w całokształcie zgodności z prawem podjętej uchwały) przy relatywnie niskich kosztach postępowania sądowego (w procedurze ujawniania zmian w rejestrze sądowym opłata sądowa od wniosku o wpis wynosi 400 zł) oraz stosunkowo krótkim okresie oczekiwania na rozstrzygnięcie (wniosek o wpis powinien być co do zasady rozpoznany nie później niż w terminie 7 dni od daty jego złożenia, maksymalnie w ciągu 1 miesiąca – por. art. 20a KRS).

Jak się wydaje, pociągnie to za sobą skutek w postaci nasilonego dążenia stron do koncentrowania w postępowaniach rejestrowych spraw oceny uchwał organów spółek bez uciekania się do inicjowania kosztownych, skomplikowanych i czasochłonnych procedur przed sądami gospodarczymi, co w konsekwencji niewątpliwie przyczyni się do wzrostu autorytetu sądu rejestrowego przy jednoczesnym odciążeniu sądów gospodarczych od rozstrzygania spraw o *de facto* „rejestrowym” charakterze.

5. Zakończenie

Niezaprzeczalny walor uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r. (III CZP 122/09), jak również jej ze wszech miar pozytywne skutki dla obrotu prawnego, w tym ładu korporacyjnego w spółkach kapitałowych, unaoczniają jednocześnie bolesną prawdę, iż „rządy sędziów” po raz kolejny muszą zastępować „rządy prawa”.

Na przykładzie podjętej przez Sąd Najwyższy uchwały dopuszczającej szeroki zakres kognicji sądu rejestrowego w zakresie badania zgodności z prawem uchwały organów spółek kapitałowych podlegających ujawnieniu w rejestrze sądowym z całą jaskrawością uwidacznia się niedostatek dotychczasowych rozwiązań instytucjonalnych zawartych w k.s.h. oraz KRS. W oparciu o zawarte w nich niezbędne regulacje prawne, prawomocne orzeczenia

nieważna, o tyle w przypadku uchybień proceduralnych jest ona nieważna, jeżeli to uchybienie miało wpływ na treść uchwały bądź wynik głosowania” – A. K i d y b a, K. K o p a c z y Ń s k a - P i e c z n i a k, *Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Monografia*, Zakamycze 2007.

sądu rejestrowego, stanowiące podstawę wpisów w rejestrze sądowym, były niweczone przez zapadające, nierzadko po latach, wyroki sądu gospodarczego z tego tylko względu, iż zakres oceny wniosku o wpis przez sąd rejestrowy był ograniczany jedynie do jego warstwy zewnętrznej, bez możliwości poddania ocenie wpływu uchybień proceduralnych na treść uchwały stanowiącej podstawę wpisu, co, jak sądzono, należy wyłącznie do kompetencji sądu gospodarczego.

Na tym tle sformułować można *de lege ferenda* postulat zmiany odnośnych rozwiązań prawnych w kierunku przyznania sądowi rejestrowemu pełnych kompetencji w zakresie oceny zgodności z prawem uchwał podlegających wpisowi do rejestru sądowego z jednoczesnym wyjęciem tego rodzaju spraw spod kognicji sądu gospodarczego. Tego rodzaju zabieg legislacyjny ugruntowałby zaufanie do wpisów w rejestrze sądowym, w obecnym stanie prawnym osłabiony nietrwałym i warunkowym, bo uzależnionym od ewentualnych późniejszych orzeczeń sądu gospodarczego, charakterem ujawnianych w rejestrze sądowym danych.

ABSTRAKTUM

Registergericht oder Wirtschaftsgericht? Gerichtszuständigkeit in den Bewertungssachen der Übereinstimmung mit dem Recht von den ins Gerichtsregister eingetragenen Beschlüssen der Kapitalgesellschaftsorgane

Der Artikel stellt auf dem Beispiel der, für eine GmbH angenommenen Lösungen, die Problematik der Betrachtung von den, der vorherigen Bewertung wegen Notwendigkeit ihrer Offenlegung im Gerichtsregister oder im Falle ihrer Anfechtung – durch das Wirtschaftsgericht unterliegenden rechtswidrigen („gesetzwidrigen“) Beschlüssen der Gesellschaftsversammlung dar. Eine, auf diesem Boden zum Auftreten mögliche Zuständigkeitskollision der genannten Gerichte und die Sache der Unabhängigkeit der, im Rahmen ihrer Angemessenheit gefassten Entscheidungen geben Anlass zur Aufnahme der Erwägungen, im Hintergrund des Beschlusses vom Obersten Gericht vom 20. Januar 2010 (III CZP 122/09), gemäss dem das Eintragungsgesetz, anhand des Art. 23 Abs. 1 des Gesetzes vom 20. August 1997 über Landesgerichtsregister zur Prüfung des Einflusses der Verletzungen vom Beschlussfassungsverfahren berechtigt ist, über die Sache, die zahlreiche Kontroversen und Polemiken hervorruft und im Zusammenhang mit dem widersprüchlichen Standpunkt der Doktrin und Judikatur, denen der oben genannte Beschluss vom Obersten Gericht, wie es sich scheint, ein Ende setzen sollte.